

[Bernhard Baunsgaard]

Kommer disse oplysninger uvedkomme-
de i hænde, vil der være alle muligheder for
misbrug.

Til disse muligheder for misbrug kommer,
at myndighederne gennem denne adfærd
nedbryder respekten for den personlige inte-
gritet.

Besvarelse (12/12 77):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Der er ikke i den gældende lovgivning
hjemmel til for justitsministeren generelt at
forbyde offentlige myndigheder at afkræve
borgerne oplysninger under anvendelse af
den fremgangsmåde, der er beskrevet i
spørgsmålet.

Den enkelte minister kan inden for sit for-
retningsområde i forhold til underordnede
myndigheder fastlægge de retningslinjer, der
bør anvendes med hensyn til udformningen
af skrivelser og andre forhold i forbindelse
med henvendelser fra en myndighed til den
enkelte borger.

Jeg er imidlertid enig i de synspunkter, der
synes at ligge til grund for spørgsmålet, om
at offentlige myndigheder skal søge at værne
om den enkelte borgers integritet under udø-
velsen af myndighedernes virksomhed. Det
gælder naturligvis også i forbindelse med
indhentning af oplysninger, der er nødveni-
ge eller findes hensigtsmæssige til løsning af
de opgaver, som de pågældende myndighe-
der skal varetage.

I den forbindelse kan jeg bl. a. henvise til,
at indenrigsministeriet i et cirkulære nr. 215
af 3. september 1973 om udlevering og an-
vendelse af personnummeroplysninger har
meddelt samtlige ministerier, styrelser, kom-
munalbestyrelser m. v., at personnummeret
kun bør indgå i adresseudskrifter, for så vidt
der er væsentlige økonomisk-administrative
bevæggrunde herfor. Cirkulærets bestemmel-
ser tager alene sigte på myndighedernes brug
af personnumre i forbindelse med forsendel-
ser til borgerne og omfatter således ikke di-
rekte den fremgangsmåde, der er beskrevet i
det foreliggende spørgsmål. Bestemmelsen er
imidlertid et udtryk for en mere principiel
opfattelse, der går ud på, at myndighederne
generelt skal tilrettelægge deres virksomhed
på en sådan måde, at borgernes integritet
beskyttes i videst muligt omfang.

Til *ministeren for offentlige arbejder (2/12 77)*
af:

Holm (V):

»Kan ministeren oplyse, om havnen i Sæl-
vig på Samsø opfylder de krav, som må stil-
les efter en forøgelse af trafikken?«

(Spm. nr. 228).

Begrundelse.

Nærværende spørgsmål er stillet skriftligt,
fordi ministeren ikke besvarede spørgsmålet
som tillægsspørgsmål, da besejlingsforholde-
ne på Samsø var genstand for spørgsmål nr.
171 fra fhv. finansminister Anders Andersen
i onsdagsspørgetiden den 30. november.

I den rapport, som ministeren da omtalte,
blev det nævnt, at Sælvig havn ikke er af
samme standard som havnen i Kolby Kås.
Efter overdragelsen til rederiet Grau af ene-
besejling på Samsø fra Jyllandssiden er det
efter min opfattelse tvivlsomt, om denne
havn med den øgede og tungere trafik vil
kunne opfylde de krav, der almindeligvis
stilles til havneanlæg og færgelejer. Dertil
kommer problemet med, hvem der skal bære
eventuelle udgifter ved et krav fra myndighe-
derne om en havneforbedring.

Besvarelse (2/12 77):

**Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Ole-
sen):**

Efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af,
vil Sælvig havn være i stand til at klare den
forventede trafik.

Begrundelsen for denne antagelse er, at
rederiet Grau i de seneste år har ofret bety-
delige beløb til forbedring af havnen, bl. a.
til bygning af en 50 m lang læmole, der skul-
le sikre besejling af havnen under næsten
alle vindforhold. Endvidere vil der i kom-
mende år ske en udvidelse af opmarchplad-
sen gennem opfyldning ved siden af færgele-
jet. Begge disse arbejder, der er nævnt i rap-
porten af september 1977, er godkendt af
farvandsdirektoratet og skulle efter rederiets
indtil nu foreliggende kendskab til den kom-
mende trafiksammenstilling være tilstrække-
lige til at klare trafikken mellem Samsø og
Jylland.